

Слушатель.

А. Страшимировитѣ
бесѣди.

Положението на България, слѣдъ голѣмата всесвѣтска война, моралниятъ и материаленъ ударъ на племето ни отъ силнитѣ на деня, разочарованието и зашеметяването на народъ и интелегенция у насъ отъ всичко което стана съ насъ — налагатъ едно трѣзвено и спокойно обсъждане на онова, съ което разполагаме, налагатъ една строга оцѣнка на всичко, що е нашъ активъ, за да подемемъ работата която ни прѣдстои. Слѣдъ ли добръ: да намѣримъ, да разкриемъ онова, което е било живителна жилка въ нашето минало; доберемъ ли се до онова, което е наше родно и което както прѣзъ най-тягостни и черни дни е крѣпило вѣрата на народа и на неговитѣ първенци — бждащето ни не е безнадеждно. Не сторимъ ли това, не е изключена вѣроятността на онѣзи мрачни прѣдположения, които днесъ смуцаватъ държавници и интелегенция.

Единъ отъ буднитѣ българи, разбралъ силата на онова, съ което можемъ да прѣплуваме бурното море на изпитанията, е извѣстния роденъ писателъ и общественикъ Антонъ Страшимировъ.

Той още прѣзъ грѣвожитѣ дни на войната не остави кжтъ да не каже своето разбиране; не се умори отъ дългитѣ обиколки по фронтове и бойни лагери, а писа. Паметни сж не-

говитѣ книги: Войни и освобождения, Червени страници, Ние Българитѣ сѣрби и гърци. Въ тѣ книги на писателя—общественикъ е казано много отъ онова, което трѣбва да легне въ основа на нашата дѣйностъ като българи. А слѣдъ свършването на войната — той не се спира, всѣкога кога може, да се срѣщае съ мислящата интелегенция и чрѣзъ бодрата и увлекателна жива речъ да учи и напѣтства.

Нѣма градъ или паланка у насъ необходима отъ писателя; вѣрвамъ нѣма българинъ съ будни духовни интереси, който да не е слушалъ силното и подквасено съ топлина слово на Страшимирова; не се съмнявамъ, че трѣзвия погледъ на оратора, неговото разбиране, мотивирано слѣдъ наблюдения и изучаване, подкрѣпено съ факти и здрава логика, обосновано на традиции и дѣйствителностъ, сж останали безъ въздѣйствие върху слушателя. И струва ми се, ако у насъ има трѣзви умове, нѣма да бжде напраздно усилието на Антонъ Страшимирова. Здравитѣ мисли на неговитѣ сказки ще бждатъ слушани, възприемани; тѣ ще подкърмятъ у българина трѣзвеностъ и ще доведатъ до тамъ, гдѣто писателя отдавна се чувствува въ своя домъ.

За да изпълнимъ своя дългъ, като слушатель на паметнитѣ сказки на Антонъ Страшимирова, къмъ онѣзи, които не сж имали възможность да чуятъ живото му слово и трѣз-